



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 123/13

V Luxembourg, 3. oktobra 2013

Sodba v zadevi C-583/11 P
Inuit Tapiriit Kanatami in drugi

**Sodišče je potrdilo sklep Splošnega sodišča o nedopustnosti tožbe za razglasitev
ničnosti uredbe o trgovini z izdelki iz tjulnjev**

*Manj strogih pravil o dopustnosti, uvedenih z Lizbonsko pogodbo, ni mogoče uporabiti za
zakonodajne akte*

Uredba o trgovini z izdelki iz tjulnjev¹ (temeljna uredba) na splošno dovoljuje dajanje takih izdelkov na trg Unije samo, če so pridobljeni z lovom, ki ga po tradiciji izvajajo Eskimi in druge avtohtone skupnosti in pomeni sredstvo za njihovo preživljanje. Združenje Inuit Tapiriit Kanatami, ki zastopa interese kanadskih Eskimov, in nekaj drugih strank (izdelovalci in trgovci z izdelki iz tjulnjev iz različnih držav) menijo, da to pravilo škoduje njihovim gospodarskim interesom, zato so Splošnemu sodišču predlagali, naj temeljno uredbo razglasi za nično.

Splošno sodišče je s sklepom z dne 6. septembra 2011² tožbo zavrglo kot nedopustno. Splošno sodišče je ugotovilo, da je temeljna uredba zakonodajni akt, ki ga lahko fizične in pravne osebe izpodbijajo samo pod dvojnimi pogoji, da se nanje akt neposredno in posamično nanaša. V obravnavanem primeru pa ta pogoja za dopustnost nista bila izpolnjena. V teh okoliščinah je Splošno sodišče pojasnilo, da se novo pravilo,³ ki je bilo uvedeno z Lizbonsko pogodbo (ki je začela veljati 1. decembra 2009) in ki tem osebam dovoljuje izpodbijanje nekaterih splošnih aktov, tudi če se nanje posamično ne nanašajo, uporablja le za predpise,⁴ in ne za zakonodajne akte.

Združenje Inuit Tapiriit Kanatami in druge zadevne osebe so zoper sklep Splošnega sodišča vložile pritožbo. Ker se sklep Splošnega sodišča in pritožba nanašata le na dopustnost tožb teh oseb, se mora v tej zadevi o tem izreči tudi Sodišče.⁵

Sodišče je v sodbi z današnjega dne najprej ugotovilo, da lahko na splošno fizične in pravne osebe tako kot pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe vložijo tožbo zoper katerikoli akt Unije z zavezujočimi pravnimi učinki, če je ta akt nanje naslovljen ali se nanje neposredno in posamično nanaša. Glede tega je Sodišče poudarilo, da so ti akti lahko posamični akti, kot je odločba, naslovljena na neko osebo, ali splošni akti, ki vključujejo zakonodajne akte, kot je temeljna uredba, in predpise.

V teh okoliščinah je Sodišče opozorilo, da lahko od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe navedene osebe izpodbijajo nekatere splošne akte pred sodišči Unije, ne da bi morale izpolnjevati

¹ Uredba (ES) št. 1007/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o trgovini z izdelki iz tjulnjev (UL L 286, str. 36).

² Sklep Splošnega sodišča z dne 6. septembra 2011 v zadevi Inuit Tapiriit Kanatami in drugi proti Parlamentu in Svetu (T-18/10).

³ Člen 263, četrti odstavek, tretji del, PDEU, ki določa, da lahko fizične in pravne osebe vložijo tožbe zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.

⁴ Splošno sodišče (zadeva T-18/10) je pojasnilo, da je treba pojem predpisa „razumeti tako, da se nanaša na vse splošne akte, razen na zakonodajne akte“. Predpis je splošni (in ne posamični) akt, ki ni zakonodajni (ta lastnost se ugotavlja glede na to, ali je bil akt sprejet po zakonodajnem postopku, bodisi rednem bodisi posebnem).

⁵ Pritožnice v tej zadevi in druge osebe so prav tako pri Splošnem sodišču vložile tožbo zoper uredbo o izvajanju temeljne uredbe (T-526/10). Splošno sodišče je v [sodbi](#) z dne 25. aprila 2013, ne da bi preučilo dopustnost tožbe, poudarilo, da sta tako izvedbena kot temeljna uredba veljavni. Vendar je ta odločba Splošnega sodišča predmet [pritožbe](#) pred Sodiščem.

pogoj v zvezi s posamičnim nanašanjem. Vendar **Pogodba nedvoumno določa, da se ta manj stroga pravila za dopustnost uporabljajo samo za bolj omejeno vrsto teh aktov, in sicer za predpise.** Kot je pravilno poudarilo Splošno sodišče, tako **zakonodajni akti**, čeprav so tudi splošni, **ne spadajo med predpise in torej zanje še naprej veljajo strožja pravila dopustnosti.**

Sodišče je nato pojasnilo, da Lizbonska pogodba ni spremenila pravil o dopustnosti tožb, vloženih zoper zakonodajne akte, in sicer zlasti pogoja posamičnega nanašanja. V teh okoliščinah je Splošno sodišče pravilno razsodilo, da zadevne pritožnice ne izpolnjujejo vsaj enega od dveh pogojev za dopustnost, ki veljata zanje, in sicer pogoja posamičnega nanašanja. Prepoved dajanja na trg izdelkov iz tujin, ki je določena s temeljno uredbo, je namreč oblikovana na splošno in se uporablja brez razlike za katerikoli gospodarski subjekt, ki spada na njeno področje uporabe, ne da bi se nanašala prav na pritožnice.

Nazadnje je Sodišče ugotovilo, da **Listina Evropske unije o temeljnih pravicah ne zahteva, da mora imeti pravni subjekt brezpogojno možnost vložitve ničnostne tožbe neposredno pri sodišču Unije zoper zakonodajne akte Unije.** Glede tega je Sodišče opozorilo, da sodni nadzor spoštovanja pravnega reda Unije zagotavljajo Sodišče in sodišča držav članic. Če so za izvajanje teh aktov pristojne institucije Unije, lahko pravni subjekt pod določenimi pogoji pred sodiščem Unije vloži direktno tožbo zoper izvedbene ukrepe in se v utemeljitev te tožbe sklicuje na nezakonnost zadevnega splošnega akta.⁶ Če so za to izvajanje pristojne države članice, se lahko pred nacionalnimi sodišči sklicuje na neveljavnost zadevnega akta Unije in doseže, da ta sodišča v predhodno odločanje predložijo vprašanja Sodišču.

Sodišče je glede tega pojasnilo, da imajo pravni subjekti v nacionalnem postopku pravico izpodbijati katerikoli nacionalno odločbo ali akt o uporabi splošnega akta Unije v zvezi z njimi s sklicevanjem na njegovo neveljavnost. Države članice so torej zavezane določiti sistem pravnih sredstev in postopkov, ki lahko zagotovi spoštovanje temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva. Vendar namen Pogodb ni bil ustvariti druga pravna sredstva za zagotavljanje spoštovanja prava Unije pred nacionalnimi sodišči, kot so tista, ki jih določa nacionalno pravo. Drugače bi lahko bilo le, če bi bilo iz sistematike zadevnega nacionalnega pravnega reda razvidno, da ni nobenega pravnega sredstva, ki bi lahko, čeprav samo posredno, zagotovilo spoštovanje pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, ali če bi pravni subjekti lahko dostopali do sodišča le, če bi morali kršiti pravo.

V teh okoliščinah je **Sodišče pritožbo v celoti zavrnilo.**

OBVESTILO: Sodišču je lahko v odločanje predložena pritožba zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča, omejena na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je sprejelo Sodišče v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁶ Točno tako je bilo v zadevi [T-526/10](#), v kateri so pritožnice v tej zadevi in druge osebe izpodbijale uredbo o izvajanju temeljne uredbe s sklicevanjem na njeno nezakonnost.